

στις ΕΤΤΑΛξεις

ΣΤΙΣ
ΕΤΤΑΛ

Μαθητικό Περιοδικό του 1ου ΕΤΤΑΛ Άρχους

Ιανουάριος 2019

Τεύχος 1

Εικόνα εξώφυλλου

Ηλιάνα Ράπτη

Τιμή: 0,50 €

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
& ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Κωστής Παλαμάς

Άφκιαστο κι αστόλιστο

Άφκιαστο κι αστόλιστο
του χάρου δεν σε δίνω
στάσου με το ανθόνερο
την όψη σου να πλύνω.

Το στερνό το χτένισμα
με τα χρυσά τα χτένια
πάρτε απ' την μανούλα σας
μαλλάκια μεταξένια.

Μήπως και τον χάροντα
καθώς θα σε κοιτάξει
του φανείς αχάιδευτο
και σε παραπετάξει.

Κι αν διψάσεις μην το πεις
από τον κάτω κόσμο
το νερό της αρνησιάς
τωχο κομμένο δυόσμο.

Μην το πεις και ολότελα
και αιώνια μας ξεχάσεις
βάλε τα σημάδια σου
τον δρόμο να μην χάσεις.

Και στο σπίτι τ' άραχνο
γυρνώντας, ω ακριβέ μας,
γίνε αεροφύσημα
και γλυκοφίλησέ μας.

Καλό ταξίδι Σπύρο....

Με μεγάλη χαρά κρατώ στα χέρια μου το πρώτο τεύχος του μαθητικού περιοδικού του σχολείου μας. Καταρχήν συγχαίρω την προσπάθεια των μαθητών μας αλλά και των εκπαιδευτικών που το οραματίστηκαν και ανέλαβαν να φέρουν εις πέρας την πραγματοποίησή του.

Το να γίνει ένα περιοδικό, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Χρειάζεται οργάνωση, συντονισμό, πολλή δουλειά – και μάλιστα δουλειά που συντελείται στον ελεύθερο χρόνο των συμμετεχόντων – και, κυρίως, μεράκι και διάθεση για δημιουργία!

Ο ρόλος του σχολείου δεν είναι μόνο η μετάδοση γνώσεων. Μέσα σ' αυτό πρέπει τα παιδιά να έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν δεξιότητες και ν' ανακαλύψουν τόσο τα ταλέντα τους όσο και ν' ανακαλύψουν τι είναι αυτό που θα τους ενδιέφερε να κάνουν στη ζωή τους. Είναι λοιπόν εξαιρετικά χρήσιμο και ουσιαστικά διδακτικό να βιώσουν τα παιδιά πώς λειτουργεί ο Τύπος αλλά και τι δύναμη διαθέτει αυτός που έχει την ευχέρεια να μεταδίδει τα μηνύματα και τις πληροφορίες.

Το περιοδικό μας καθυστέρησε αρκετά να εκδοθεί και πρέπει να παραδεχτώ ότι ανησύχησα λίγο. Τώρα, όμως, καταλαβαίνω το γιατί! Θέλω από καρδιάς να ξαναδώσω συγχαρητήρια στους μαθητές στις μαθήτρές μας που ασχολήθηκαν τόσο φιλότιμα για τη δημιουργία του και να τους ευχηθώ να είναι πάντα δραστήριοι και ζωντανοί σε ό,τι κι αν επιλέξουν να κάνουν στη ζωή τους.

Περιμένω με αγωνία το επόμενο τεύχος, αν και ξέρω ότι θα είναι αντάξιο των υψηλών προσδοκιών που δημιούργησαν μ' αυτήν την πρώτη τους προσπάθεια.

Ο Διευθυντής
Νίκος Τσιπιανίτης

Ήρθε επιτέλους η ώρα που μπορώ να δηλώσω πόσο ανακουφισμένη αλλά και περήφανη είμαι που καταφέραμε, μαζί με τα παιδιά, να κερδίσουμε αυτό το δύσκολο στοίχημα που βάλαμε με τους εαυτούς μας: να φτιάξουμε το περιοδικό του σχολείου μας. Ένα έντυπο που να περιέχει θέματα που ενδιαφέρουν τους νέους, αφού σ' αυτούς απευθύνεται. Γιατί τι νόημα θα είχε να φτιάξουμε ένα έντυπο απλά για να λέμε ότι κάτι γίνεται, αν δε γίνει αγαπητό στους ίδιους τους μαθητές;

Η χώρα μας, δυστυχώς, βρίθει απότύπους και στερείται προκλητικά από ουσία, σε σημείο ύβρεως. Πώς είναι δυνατό να συνεχίσουμε να πιστεύουμε ότι μπορεί η καινούρια γενιά να βαδίζει πάνω στα δικά μας λάθος βήματα; Είναι χρέος μας να της δείξουμε ότι οι πολίτες ζουν στην Πολιτεία που οι ίδιοι φτιάχνουν. Και οι Έλληνες πολίτες, αναμφισβήτητα, αξίζουν μια καλύτερη Πολιτεία! Και η δημιουργία της είναι πρώτα θέμα Παιδείας.

Μεγαλεπήβολος ο στόχος μας; Δεν πειράζει. Εμείς θα κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε.κι αυτό είναι ένα μαθητικό περιοδικό που το έχουν φτιάξει βασικά μαθητές. Που κατάφεραν, με μια μικρή καθοδήγηση, να ενθουσιαστούν, να οργανωθούν, να συνεργαστούν και να πετύχουν την έκδοση αυτού του πρώτου τεύχους. Και μάλιστα, χωρίς να τους διατίθεται θεσμικά ο χρόνος μέσα στο σχολείο: ούτε για την επιλογή του θέματος, ούτε για την αναζήτηση και συλλογή πληροφοριών, ούτε για την πληκτρολόγηση των κειμένων και την καλλιτεχνική επιμέλεια και, κυρίως, ούτε για την ανταλλαγή απόψεων και ιδεών. Ας μην ξεχνάμε ότι οι περισσότεροι από τους μαθητές μας μένουν σε χωριά και δεν μπορούν να συναντηθούν ούτε στον ελεύθερο χρόνο τους! Γι' αυτήν τους την προσπάθεια και το αποτέλεσμα που παρουσίασαν, τους αξίζουν ουσιαστικά συγχαρητήρια!

Να ευχαριστήσω, επίσης, τον Δ/ντή μας, τον κο Τσιπιανίτη, για την ευκαιρία που μας έδωσε να κάνουμε αυτό το βήμα και να δώσουμε στα παιδιά πρωτοβουλίες και σκοπό.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους συναδέλφους: Ελπινίκη Μπρατοπούλου, Κατερίνα Προδρομίδου, Θοδωρή Ντεβέ, τον Δ/ντή του ΕΚ Νίκο Πιστεύο, Κώστα Δέδε και Μαρία Ζιάκου, την ψυχολόγο του σχολείου μας Εμμανουέλλα Κούρου, που συνεργάστηκαν μαζί μας γιατί η συμβολή τους ήταν πολύτιμη και αναντίκατάστατη. Επίσης, στον κο Καριοφύλλα, που χωρίς τη βοήθειά του στο τεχνικό κομμάτι, δε θα είχε γίνει πραγματικότητα η έκδοση.

Και ξεχωριστή μνεία θέλω να κάνω στο μαθητή μας Άλεξ Λίτσο, που ηρωικά και ακούραστα πέρασε όλα τα κείμενα και τις φωτογραφίες στο έντυπο! Ήταν πραγματικά πολλή δουλειά!

Συγχαρητήρια σε όλους τους μαθητές
και τις μαθήτρές μας!
Σοφία Βεκερίδου, Κοινωνιολόγος
Υπεύθυνη Έκδοσης

Θρησκευτική στήλη

Από την αρχή του Δεκεμβρίου, οι δύο μεγάλες γιορτές της Αγίας Βαρβάρας και του Αγίου Νικολάου, μας βάζουν σε χειμωνιάτικο κλίμα. Το κρύο δυναμώνει και στις ορεινές περιοχές χιονίζει. Όλα δείχνουν ότι έρχονται Χριστούγεννα! Οι μαθητές (και οι καθηγητές!) περιμένουν να κλείσουν τα σχολεία και όλοι χαίρονται την χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα που αρχίζει να δημιουργείται από το στολισμό των σπιτιών και των καταστημάτων. Πιο πολύ απ' όλους, όμως, αυτήν τη γιορτή την περιμένουν οι καταστηματάρχες γιατί οι άνθρωποι είναι

διατεθειμένοι να ξοδέψουν πολλά χρήματα για να γιορτάσουν τέσσερις μέρες: παραμονή και Χριστούγεννα, παραμονή και Πρωτοχρονιά. Είναι αλήθεια ότι κάθε χρόνο, ακούμε από διάφορες πηγές ότι το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων καθόλου δεν έχει να κάνει με χρήματα και τραπέζια. Αλλά αυτές οι φωνές δε φαίνεται να επηρεάζουν και πολύ τον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Αυτό εξηγείται εύκολα αφού, όπως έχουμε μάθει και στην Πολιτική Παιδεία, ο κόσμος μας είναι καπιταλιστικός και ο άνθρωπος πρέπει να νιώθει ότι υπάρχει μόνο

όταν φωνάζει. Δεν πειράζει όμως. Αλίμονο αν οι φωνές που ξέρουν, πάψουν να ακούγονται! Τότε ο κόσμος θα είναι πραγματικά για λύτωση! Ο καθένας από εμάς έχει τη δυνατότητα να ακούσει και να διαλέξει. Εμείς θα μιλήσουμε από την καρδιά μας για τη Γέννηση του Χριστού μας, κι όποιος θέλει, πάλι με την καρδιά του και όχι το μυαλό του ή το συμφέρον του, ας ακούσει. Θα μιλήσουμε για πράγματα που ξέρουμε και, ίσως, και κάποια που δεν ξέρουμε. Πάντως, όλα είναι πολύ σημαντικά και σίγουρα έχουν την ικανότητα να μας

Καθιέρωση Εορτασμού

Τα Χριστούγεννα δεν εορτάζονταν πάντα όπως σήμερα. Μέχρι τις αρχές του 3ου αιώνα, τα «Χριστούγεννα» σαν εορτή ήταν άγνωστη. Οι Χριστιανοί γιόρταζαν μόνο το Πάσχα και ίσως το μαρτύριο κάποιων επιφανών μαρτύρων. Στις αρχές του 3ου αι, γιορτάζονταν τα "Θεοφάνεια" στις 6

Ιανουαρίου μαζί με την προσκύνηση των ποιμένων και των Μάγων.

Ο ελληνικής καταγωγής Επίσκοπος Ρώμης Άγιος Τελεσφόρος (125-138 μ.Χ.) φαίνεται ότι έκανε μια πρώτη πρόταση να συμπεριληφθεί στις λατρευτικές εκδηλώσεις της Ρώμης και η γέννηση του Χριστού. Η πρόταση, όμως, αμέσως απορρίφθηκε από τους ηγέτες της εκκλησίας. Σχεδόν δύο αιώνες μετά, ο εορτασμός της γέννησης του Χριστού γίνεται επισήμως αποδεκτός από τον τότε Πάπα, Ιούλιο τον Α και από τότε στη Δύση (δηλαδή στην Καθολική Εκκλησία) είναι η

σημαντικότερη εορτή. Υπάρχουν ιστορικές μαρτυρίες ότι το 356 στην Ρώμη γιορτάζονταν τα Χριστούγεννα στις 25 Δεκεμβρίου ενώ στην Αρμενία και Συρία γιορτάζονταν στις 6 Ιανουαρίου.

Στην Ανατολή (δηλαδή στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας), η 25η Δεκεμβρίου έγινε αποδεκτή λίγο αργότερα και το διάστημα μέχρι 6η Ιανουαρίου παρέμεινε ως «Δωδεκάημερο Εορτών». Οι τρεις ιεράρχες μας, (που τους τιμούμε σαν μεγάλη μαθητική εορτή στις 30 Ιανουαρίου), ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, γνώριζαν την καινούργια αυτή εορτή και έγραφαν λόγους γι' αυτήν.

Σχετικά με τον τρόπο που οι άνθρωποι εκμεταλλεύονται τη Γέννηση του Χριστού για να βγάλουν χρήματα ή για να δώσουν λίγη λάμψη στην άδεια ζωή τους, μας άρεσαν πολύ τα λόγια του Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, Νικαλάου, που θέλουμε να μοιραστούμε μαζί σας.

Στομάχι γεμάτο, καρδιά άδεια, Χριστός πουθενά

«Τα Χριστούγεννα είναι μια πάρα πολύ δύσκολη γιορτή. Είναι η κατεξοχήν περίοδος που ξεχνούμε τον Θεό, που ζούμε χωρίς Θεό, ζούμε τα εμπορικά Χριστούγεννα: Στολισμοί στους δρόμους, φωτάκια που ξεγελούν, δεντράκια ψεύτικα, κεράσματα, δώρα, προσδοκία αργιών, και τα Χριστούγεννα τελειώνουν».

Στην προετοιμασία των πιστών, με κατάληξη την ημέρα των Χριστουγέννων, η εκκλησία «βοηθά»

με τις γιορτές πολλών αγίων ενώ ακόμα ένα «εργαλείο» είναι και η νηστεία. Όπως εξηγεί ο π. Νικόλαος, η νηστεία αφορά τις τροφές αλλά και τα πάθη. «Να πάρουμε σε αυτή την περίοδο μια τέτοια απόφαση, ένα δικό μας πάθος που εσωτερικά μας βασανίζει και είναι ριζωμένο, να το κόψουμε. Νηστεία είναι να κόψεις τον εγωισμό σου που τυραννά κι εσένα αλλά και τα μέλη της οικογένειάς σου» αναφέρει χαρακτηριστικά.

«Τι ωραίο πράγμα να μπορεί κανείς να σκεφτεί τον διπλανό του. Τι ωραίο πράγμα η ανάγκη του άλλου να περάσει από το αλάφρωμα της δικής μας τσέπης. Τι ευλογία να βαστάξουμε λίγο και τα υλικά βάρη των άλλων, αν μπορούμε, αν έχουμε τη δυνατότητα. Τι όμορφο αντί να σπαταλήσουμε σε κοσμικά και κούφια δώρα, να δώσουμε λίγο, μέσα από αυτά, αισθήματα αγάπης σε ιερούς σκοπούς, σε αδελφούς μας που έχουν ανάγκη» προσθέτει αναφερόμενος στο πόσο η γιορτή των Χριστουγέννων είναι συνδεδεμένη με τα χρήματα.

«Τα Χριστούγεννα να βεβαιώνουν πως ο Θεός είναι μεθ' ημών και εντός ημών. Να αντικρίσουμε τον Κύριο και στη φάτνη της Βηθλεέμ αλλά κυρίως στη φάτνη της ψυχής μας» καταλήγει.

Απόσπασμα από ομιλία του Μητροπολίτη
Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, Νικόλαου στην Κάλυμνο το 2014

Ακολουθεί μια πολύ τρυφερή ιστορία, πραγματικά Χριστουγεννιάτικη, όχι επειδή έχει χιόνι και τζάκι, αλλά επειδή αποκαλύπτει ένα μικρό κομμάτι του μεγάλου θαύματος της Γέννησης του Χριστού.

Αφιερωμένο σε όσους δεν μπορούν να δουν με την καρδιά τους...

Χριστουγεννιάτικη Ιστορία

Ήταν κάποτε ένας πολύ μοντέρνος άνθρωπος. Ήταν πονόψυχος, έντιμος και, γενικά, καλός άνθρωπος. Ήταν κουβαρντάς με την οικογένειά του, τίμιος στις συναλλαγές του, αλλά δεν πίστευε «σ'αυτά τα πράγματα» που μιλάνε για την Σάρκωση του Θεού, όπως λέει η Εκκλησία μας, τα Χριστούγεννα. Δεν μπορούσε με κανένα τρόπο να τα καταλάβει και ήταν πολύ έντιμος για να υποκρίνεται το αντίθετο.

Απλούστατα δεν μπορούσε να χωνέψει την ιστορία του Ιησού: του Θεού που κατεβαίνει στη γη ως άνθρωπος.

-Λυπάμαι που θα σε στενοχωρήσω, είτε στη γυναίκα του, αλλά δε θα έλθω στην εκκλησία μαζί σας τα

Χριστούγεννα. Σε λίγο άρχισε να χιονίζει. Πήγε ο άνθρωπός μας κοντά στο παράθυρο και παρατηρούσε τις χιονονιφάδες που όλο γίνονταν πιο χοντρές και πιο πυκνές. Έπειτα γύρισε στην καρέκλα του στο τζάκι και άρχισε να διαβάζει την εφημερίδα του.

Λίγα λεπτά αργότερα ξαφνιάστηκε από έναν θόρυβο. Στην αρχή νόμισε ότι κάποιος έριχνε χιονόμπαλες στο παράθυρο του σαλονιού. Όταν, όμως, πήγε στην εξώπορτα να δει, βρήκε ένα κοπάδι πουλιά να ανακατεύονται απελπισμένα στο χιόνι. Τα είχε χτυπήσει η χιονοθύελλα και στην απελπισία τους έπεσαν στο μεγάλο κρύσταλλο του σαλονιού.

Φυσικά, δεν μπορούσε να αφήσει τα δυστυχημένα πλάσματα εκεί να παγώσουν. Θυμήθηκε τον στάβλο, που τα παιδιά του έβαζαν το άλογό τους. Αυτός θα ήταν ένα ζεστό καταφύγιο, αν μπορούσε να οδηγήσει τα πουλιά προς τα κει.

Γρήγορα –γρήγορα φόρεσε τις μπότες του και περπάτησε προς τον στάβλο. Άνοιξε τις πόρτες ορθάνοιχτα και άναψε το φως. Αλλά τα πουλιά δεν έρχονταν...

Σκέφτηκε, τότε, πως ίσως η τροφή θα τα τραβούσε προς τα κει και γύρισε βιαστικά πίσω στο σπίτι, έφερε ψίχουλα και τα σκόρπισε πάνω στο χιόνι, φτιάχνοντας έτσι ένα μονοπάτι από ψίχουλα ως την κίτρινη ορθάνοιχτη πόρτα του σταβλού.

Αλλά, για μεγάλη του απογοήτευση, τα πουλιά αγνόησαν τα ψίχουλα. Προσπάθησε να τα κατευθύνει προς τον στάβλο περπατώντας τριγύρω τους και κουνώντας τα χέρια του. Αντίθετα, όμως, σκορπίστηκαν προς όλες τις κατευθύνσεις, εκτός από τον ζεστό φωτισμένο στάβλο.

Τότε, κατάλαβε ότι τον φοβούνται. «Για αυτά», σκέφτηκε, «είμαι ένα ξένο και φοβερό πλάσμα. Αν μπορούσα μονάχα να σκεφτώ έναν τρόπο να τους πω πως μπορούν να με εμπιστευτούν, πως δεν προσπαθώ να τα βλάψω, αλλά να τα βοηθήσω...» Πώς όμως; «Μόνο αν μπορούσα να γίνω πουλί και να ανακατευτώ ανάμεσά τους, να μιλήσω την γλώσσα τους και να τους πω να μην φοβούνται και να τους δείξω τον δρόμο για τον ασφαλή ζεστό στάβλο. Αλλά για να κάνω αυτά, πρέπει να γίνω ένα με αυτά... να μπορέσουν να δουν... και να ακούσουν και να καταλάβουν...».

Εκείνη την στιγμή, η καμπάνα της εκκλησίας άρχισε να χτυπάει. Ο ήχος έφτασε στα αυτιά του και σκέπασε το σφύριγμα του ανέμου. Στάθηκε για μια στιγμή ακούγοντας τις καμπάνες. Τις καμπάνες που έφερναν το χαρμόσυνο μήνυμα των Χριστουγέννων. Και τα γόνατά του βυθίστηκαν στο χιόνι... έτσι, σε στάση προσευχής... Σαν μια αναλαμπή που πέρασε σαν αστραπή από το μυαλό του κατάλαβε... «Για αυτό ο Χριστός έπρεπε να έρθει... να γίνει ένας από μας...», σκέφτηκε.

Το χαρούμενο μήνυμα των Χριστουγέννων ήταν μια πραγματικότητα.

Και δεν θα μπορούσαμε, βέβαια, να μην πούμε δυο λόγια για τον Άγιο Βασίλη! Μα ποιον Άγιο Βασίλη; Τον δικό μας Άγιο Βασίλειο που γιορτάζουμε την Πρωτοχρονιά; Αυτός είναι που περιμένουν τα παιδιά με μεγάλη χαρά γιατί τους φέρνει δώρα; (και τα καταστήματα παιχνιδιών με ακόμα μεγαλύτερη, γιατί τους φέρνει χρήματα;).

Για να δούμε πως παριστάνεται ο Άγιος στην ορθόδοξη αγιογραφία:

Μα τι λέμε τώρα;

Δεν είναι αυτός ο Άϊ Βασίλης που εικονίζεται σε εκατομμύρια εικόνες σε όλον τον κόσμο και με τη μορφή του οποίου στολίζουμε κι εμείς τα σπίτια μας. Μπα, μάλλον αυτός παραπάνω είναι κάποιος απατεώνας που θέλει να πάρει μέρος από το μερίδιο αγοράς του άλλου, του κανονικού, του συμπαθητικού χοντρούλη γεράκου με την κόκκινη στολή και τα λοιπά, που τον ξέρουμε όλοι σίγουρα, γιατί μόνο δικές του φωτογραφίες υπάρχουν παντού! Κάτι θα ξέρουν αυτοί που τις προβάλλουν. Μα τι, θα αμφισβητήσουμε τώρα και το κατεστημένο, το σίγουρο, την αυθεντία; Για να δούμε ποιοι είναι όλοι αυτοί: η τηλεόραση και τα περιοδικά μέσα από τις διαφημίσεις, τα διαφόρων ειδών καταστήματα, το διαδίκτυο, οι βιτρίνες των καταστημάτων κλπ.

(μήπως όλοι αυτοί που κερδίζουν από την εικόνα του; μπα, σύμπτωση θα είναι!).

Για να τον δούμε κι αυτόν:

Τώρα μάλιστα! Αυτός είναι! Κι αφού έχει αφήσει τα δώρα κάτω από το δέντρο, πίνει και την Κόκα Κόλα να ξεδιψάσει για να μπορέσει να συνεχίσει το έργο του: να φέρει τη χαρά στα παιδιά του κόσμου και στις πολυεθνικές που τα φτιάχνουν! Αυτή κι αν είναι κούραση!

Δεν είναι άξιο απορίας πώς οι άνθρωποι δέχονται με τόση ευκολία αυτήν την τελευταία ιστορία και τη μεταφέρουν με τόση προθυμία και στα παιδιά τους; Ενώ δε θέλουν να ξέρουν για το μεγαλείο της ψυχής του δικού μας Αγίου Βασιλείου που υπήρξε αδιαμφισβήτητα φιλόανθρωπος, αποδεικνύωντάς το με τον τρόπο που έζησε όλη του τη ζωή; Και δεν δίνουν το παράδειγμά του και στα παιδιά. Πολλές οι απαντήσεις. Ας πάρουμε την πιο απλή: γιατί αυτός ο Άϊ Βασίλης δεν πουλάει! Γι' αυτό και δεν τον συμπαθούν αυτοί που φτιάχνουν και προβάλλουν τα πρότυπα και τις εικόνες τους.

[Αξίζει εδώ να πούμε λίγα λόγια για τον πραγματικό Άγιο Βασίλειο.](#)

Ο Μέγας Βασίλειος υπήρξε ένας μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας, αλλά και ένας οικουμενικός διδάσκαλος. Ήταν μια ασκητική μορφή. Ανέπτυξε σε μεγάλο βαθμό την φιλανθρωπία. Είναι γνωστή στην ιστορία η « Βασιλειάδα» του. Μέσα στη « Βασιλειάδα» υπήρχε μεγαλοπρεπής καθεδρικός ναός, οικήματα γύρω από τον Ναό για τον Επίσκοπο και τους κληρικούς, οικήματα για την φιλοξενία των αρχόντων και των δημοσίων λειτουργών, ξενώνας για την φιλοξενία των ξένων και των περαστικών από την πόλη, νοσοκομείο για την θεραπεία των ασθενών με το αναγκαίο προσωπικό από ιατρούς, νοσοκόμους, οδηγούς, υποζύγια, οίκους για στέγαση των απαραίτητων εργαστηρίων και τεχνητών.

Υπάρχει πληροφορία που διασώζεται από τον άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο ότι τους λεπρούς, οι οποίοι την εποχή εκείνη ήταν απόβλητοι από την κοινωνία, διότι είχαν την αθεράπευτη και κολλητική ασθένεια της

λέπρας, τους φρόντιζε ο ίδιος ο Μ. Βασίλειος και μάλιστα αφού τους καθάριζε τις πληγές στη συνέχεια τους ασπαζόταν για να τους δείξει την αγάπη του! Το σπουδαιότερο είναι ότι ο Μ. Βασίλειος έκανε όλο αυτό το έργο της φιλανθρωπίας, δείχνοντας το προσωπικό του παράδειγμα, αφού παρότι ήταν πλούσιος, έδωσε όλη την περιουσία του σε όσους είχαν ανάγκη και μάλιστα όταν πέθανε είχε ως μόνα περιουσιακά στοιχεία ένα τρίχινο ράσο και λίγα βιβλία. Αλλά η αγάπη του ήταν τέτοια, ώστε στην κηδεία του, από τον συνωστισμό του κόσμου, πέθαναν και άνθρωποι.

Αγγελή Δήμητρα (Β1)

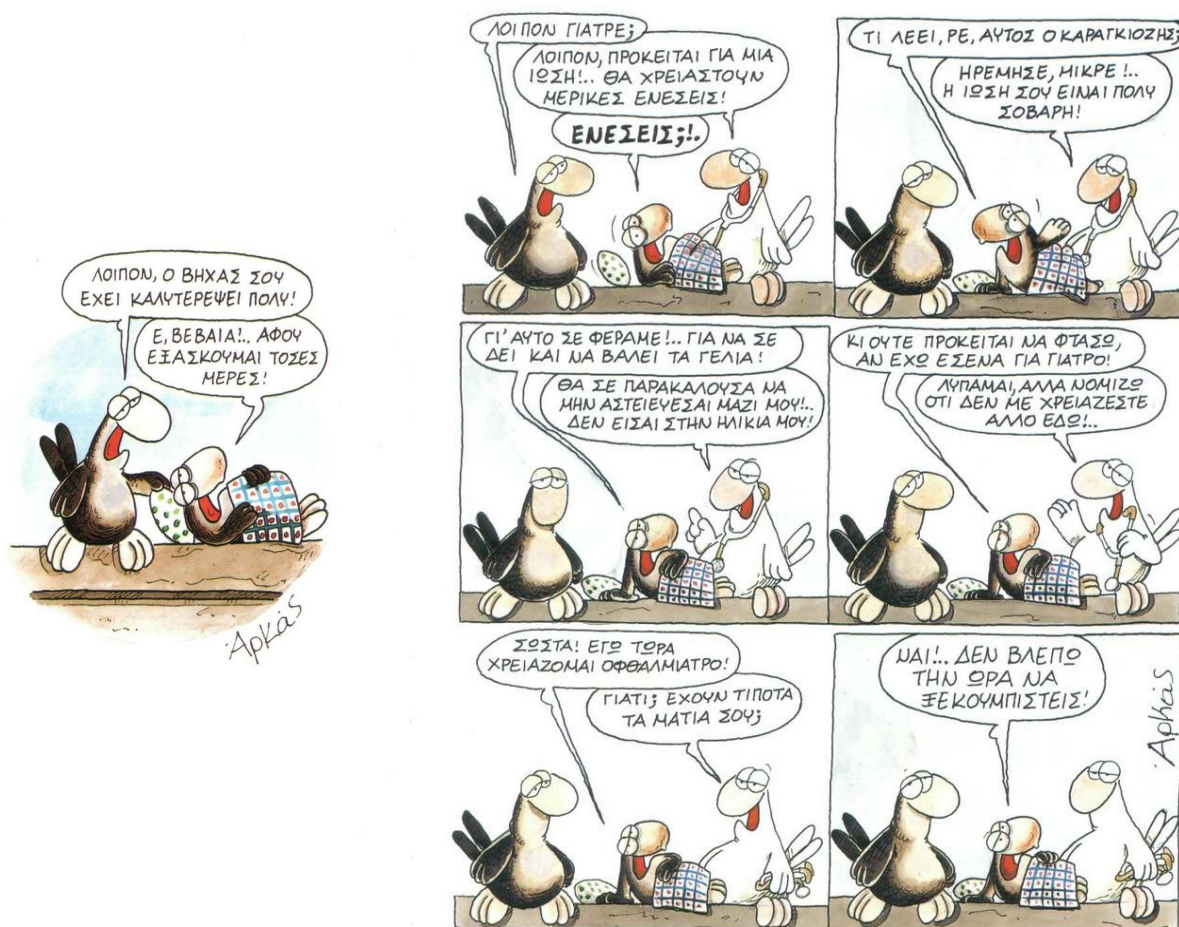
Δασκαλάκη Μαρία (Β1)

Κοκκίνου Παναγιώτα (Β2)

Σκλαβούνου Κων/να (Β3)

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ελπινίκη Μπρατοπούλου, Οικονομολόγος

Ιατρική στήλη

Τι είναι η γρίπη;

Η γρίπη είναι μια οξεία νόσος του αναπνευστικού συστήματος που προκαλείται από τους ιούς της γρίπης. Υπάρχουν τρεις τύποι ιών γρίπης, οι Α, Β και C. Οι ιοί τύπου Α ή Β αποτελούν τα κύρια αίτια γρίπης στον άνθρωπο, ενώ οι περιπτώσεις γρίπης από ιούς τύπου C είναι πολύ σπάνιες. Οι ιοί της γρίπης προσβάλλουν το ανώτερο ή/και το κατώτερο τμήμα του αναπνευστικού συστήματος (μύτη, φάρυγγας, λάρυγγας, βρόγχοι).

Στην καθημερινή γλώσσα, ο όρος "γρίπη" χρησιμοποιείται συχνά ως συνώνυμο του "κρύωμα" ή "ίωση" αλλά, με την αυστηρή ιατρική έννοια του όρου, "γρίπη" είναι η νόσος που οφείλεται στους παραπάνω συγκεκριμένους ιούς.

Πώς μεταδίδεται η γρίπη;

Η γρίπη μεταδίδεται από το ένα άτομο στο άλλο όταν ένας ασθενής βήχει, φταρνίζεται ή μιλά και διασπείρει τους ιούς στον αέρα με τη μορφή πολύ μικρών, αόρατων σταγονιδίων.

Οι ιοί της γρίπης επίσης μεταδίδονται μέσω των χεριών, όταν κάποιος αγγίζει αντικείμενα και επιφάνειες που έχουν μολυνθεί και στη συνέχεια πιάνει τα μάτια του, τη μύτη ή το στόμα του.

Παράγοντες όπως ο ψυχρός καιρός και ο συγχρωτισμός (συγκέντρωση πολλών ατόμων σε κλειστούς χώρους) αυξάνουν τη μετάδοση της γρίπης.

Για την αποφυγή της μετάδοσης, τα άτομα θα πρέπει να καλύπτουν το στόμα και τη μύτη τους με χαρτομάντιλο όταν βήχουν ή φτερνίζονται και να πλένουν τακτικά τα χέρια τους.

Για πόσες ημέρες ένα άτομο που έχει γρίπη μπορεί να την μεταδώσει σε άλλους;

Οι ενήλικες μπορεί να μεταδώσουν τη νόσο μία ημέρα πριν αρρωστήσουν έως 5-7 ημέρες από τη στιγμή που θα εκδηλώσουν τα συμπτώματα.

Ποια είναι τα συμπτώματα της γρίπης;

Τα συμπτώματα της γρίπης συνήθως ξεκινούν απότομα και περιλαμβάνουν υψηλό πυρετό, πόνους των μυών και των αρθρώσεων, πονοκέφαλο, έντονη κόπωση, καταρροή, πονόλαιμο, βήχα (συνήθως ξηρό). Τα παιδιά μπορεί να παρουσιάζουν συμπτώματα από το γαστρεντερικό, όπως ναυτία, εμέτους, διάρροια, ενώ στους ενήλικες τα συμπτώματα αυτά είναι σπάνια.

Πόσο διαρκούν τα συμπτώματα της γρίπης συνήθως;

Τα συμπτώματα αρχίζουν 1-4 ημέρες μετά την προσβολή από τον ιό και διαρκούν 2-7 ημέρες, ο βήχας όμως μπορεί να επιμένει για αρκετό χρονικό διάστημα.

Υπάρχουν κάποια συμπτώματα που πρέπει να με ανησυχήσουν;

Υπάρχουν κάποια συμπτώματα που όταν εμφανιστούν στα παιδιά θα πρέπει άμεσα να επικοινωνήσετε με τον γιατρό σας. Αυτά τα συμπτώματα είναι:

- υψηλός και παρατεταμένος πυρετός
- γρήγορη αναπνοή ή δυσκολία στην αναπνοή

- άρνηση για λήψη υγρών ή τροφής
- μειωμένη δραστηριότητα, υπνηλία
- διέγερση ή σπασμοί
- επανεμφάνιση του πυρετού ή επιδείνωση του βήχα ύστερα από βελτίωση των συμπτωμάτων της γρίπης καθώς και ενδεχόμενη επιδείνωση υποκείμενου χρόνιου νοσήματος (καρδιολογικού, αναπνευστικού, διαβήτη κλπ.)

Όσον αφορά τους ενήλικες, τα συμπτώματα για τα οποία θα πρέπει άμεσα να συμβουλευτείτε τον γιατρό σας είναι:

- υψηλός και παρατεταμένος πυρετός
- πόνος ή αίσθημα πίεσης στο στήθος
- λιποθυμικά επεισόδια
- σύγχυση
- πολλοί ή παρατεταμένοι έμετοι

Ποιες είναι οι επιπλοκές της γρίπης;

Η γρίπη μπορεί να προκαλέσει από ήπια έως και σοβαρή νόσηση και μερικές φορές μπορεί να οδηγήσει στο θάνατο.

Οι περισσότεροι υγιείς άνθρωποι ξεπερνούν τη γρίπη χωρίς να παρουσιάσουν επιπλοκές, ορισμένοι όμως άτομα που ανήκουν σε ομάδες υψηλού κινδύνου διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο για σοβαρές επιπλοκές από τη γρίπη. Μεταξύ από τις επιπλοκές αυτές είναι η πνευμονία από τον ίδιο τον ιό της γρίπης ή από μικρόβια, κυρίως από πνευμονιόκοκκο, η αφυδάτωση, οι κρίσεις άσθματος στα άτομα που πάσχουν από βρογχικό άσθμα, η παρόξυνση της χρόνιας βρογχίτιδας, η επιδείνωση της καρδιακής ανεπάρκειας ή του διαβήτη. Τα παιδιά μπορεί, επίσης, να παρουσιάσουν ιγμορίτιδα και ωτίτιδα.

Ποια άτομα ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου;

Ο ιός της γρίπης μπορεί να προσβάλλει όλες τις ηλικιακές ομάδες. Ωστόσο τον υψηλότερο κίνδυνο για σοβαρή νόσηση και εμφάνιση επιπλοκών διατρέχουν συγκεκριμένα:

1. Άτομα ηλικίας 60 ετών και άνω
2. Παιδιά < 6 μηνών και
3. Ενήλικες που παρουσιάζουν έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω επιβαρυντικούς παράγοντες ή χρόνια νοσήματα:
 - Άσθμα ή άλλες χρόνιες πνευμονοπάθειες
 - Καρδιακή νόσο
 - Ανοσοκαταστολή (κληρονομική ή επίκτητη εξαιτίας νοσήματος ή θεραπείας).
 - Μεταμόσχευση οργάνων
 - Σακχαρώδη διαβήτη ή άλλο χρόνιο μεταβολικό νόσημα
 - Χρόνια νεφροπάθεια
 - Νευρομυϊκά ή Νευρολογικά νοσήματα
4. Έγκυες γυναίκες ανεξαρτήτου ηλικίας κύησης
5. Λεχώνες και θηλάζουσες

Πώς μπορώ να ξέρω ότι έχω πάθει γρίπη;

Μπορεί να έχετε γρίπη, εάν παρουσιάσετε ξαφνικά πυρετό, συμπτώματα από το αναπνευστικό (καταπνοή, βήχα), έντονους μυϊκούς πόνους και αυτό συμβαίνει τους χειμερινούς μήνες, κυρίως από τον Δεκέμβριο έως το Μάρτιο. Βέβαια, μπορεί να πάθετε γρίπη οποιαδήποτε άλλη εποχή του χρόνου, αυτό όμως είναι σπάνιο.

Πώς θεραπεύεται η γρίπη;

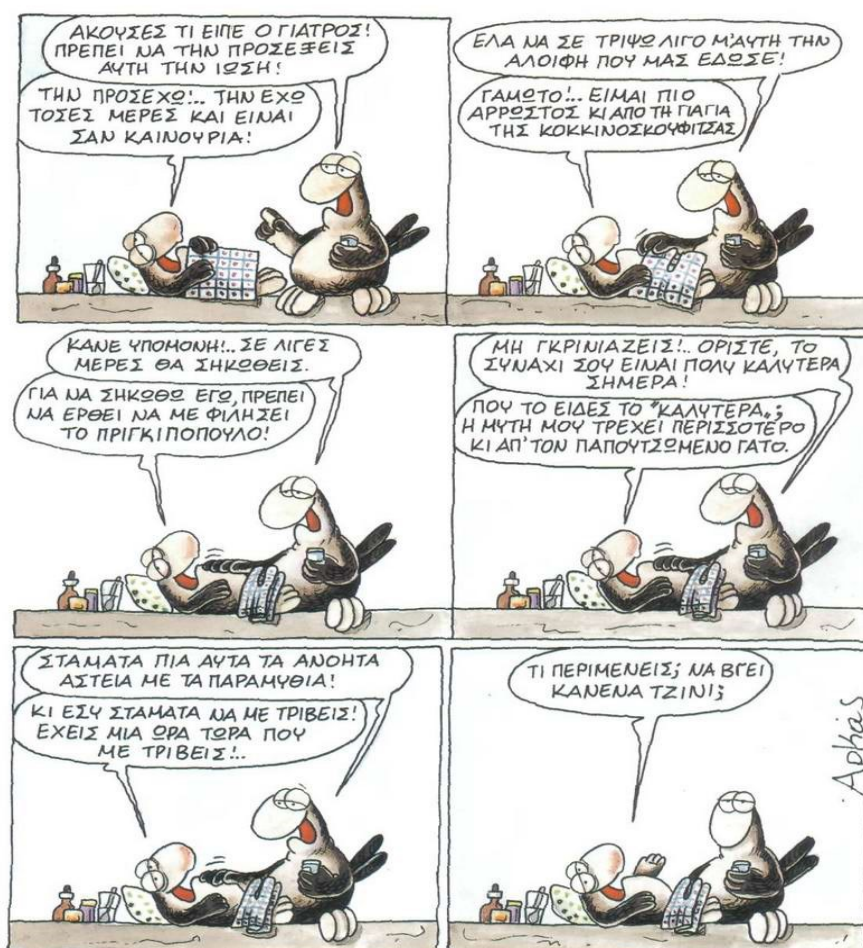
Όπως συμβαίνει με τις περισσότερες ιώσεις, έτσι και η γρίπη συνήθως "θα κάνει τον κύκλο της". Χρειάζεται ξεκούραση, πολλά υγρά, αποφυγή του καπνίσματος, λήψη αντιπυρετικών για την αντιμετώπιση του πυρετού και παυσίπονων για την αντιμετώπιση του πόνου των μυών. Τα αντιβιοτικά δεν έχουν καμία θέση στην θεραπεία της γρίπης, διότι τα αντιβιοτικά δεν καταπολεμούν τους ιούς.

Δήμητρα Αγγέλη (Β1)

Λυδία Ιακώβου (Β1)

Σοφία Α. Καπετάνου (Α2)

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Κατερίνα Προδρομίδου,

Επίσκεψη στο ΕΕΕΕΚ

Η Χριστουγεννιάτικη εμπειρία μας σε ένα ξεχωριστό σχολείο.

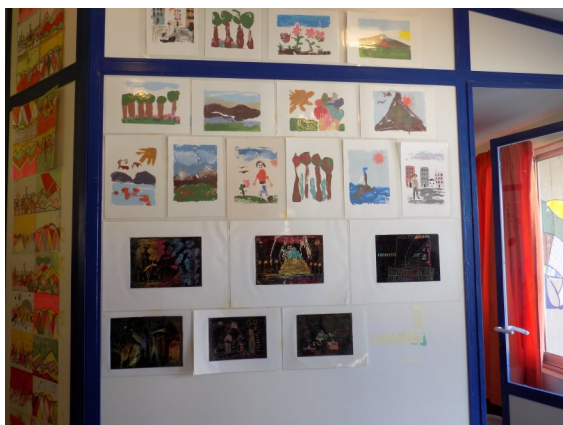
Στις 20 Δεκεμβρίου 2018 επισκεφθήκαμε το ειδικό εργαστήριο επαγγελματικής εκπαίδευσης και Κατάρτισης Αργολίδας (ΕΕΕΕΚ). Εκεί μας υποδέχτηκε ο Διευθυντής του σχολείου ο κ.Ταραντίλης Σωτήρης, καθηγητής Φυσικής Αγωγής με πολυετή εμπειρία στην Ειδική Αγωγή. Επίσης μας καλωσόρισαν οι εκπαιδευτικοί διάφορων ειδικοτήτων όπως φιλόλογος, μαθηματικός, κοινωνιολόγος, καθηγητής πληροφορικής, μουσικός. Τα παιδιά ασχολούνται με εργαστηριακά μαθήματα όπως: **μαγειρική, ζαχαροπλαστική, καλλιτεχνικά και φυτικής παραγωγής** ενώ το σχολείο διαθέτει ειδικό βοηθητικό προσωπικό που φροντίζει τις ανάγκες των παιδιών. Όπως ενημερωθήκαμε, τα χρόνια φοίτησης των μαθητών στο σχολείο είναι 6, όπου σε αυτά τα χρόνια φοίτησης τα παιδιά εκπαιδεύονται σε βασικές δεξιότητες αυτοεξυπηρέτησης και συναισθηματικής ανάπτυξης.

Είχαμε τη χαρά και την τιμή να παρακολουθήσουμε τη Χριστουγεννιάτικη γιορτή, όπου συμμετείχαν οι 32 μαθητές του σχολείου, συνοδευόμενοι από τους εκπαιδευτικούς του σχολείου οι οποίοι τους υποστήριζαν με στοργή, αγάπη και κατανόηση.

Εκτός από τους καθηγητές, τους εμπύχωναν οι γονείς και οι καλεσμένοι, χειροκροτώντας και ενθαρρύνοντας τα παιδιά μέχρι το τέλος της παράστασης.

Η ομάδα μας, της Α' Λυκείου του Ε.Π.Α.Λ, ήταν στο πλευρό των παιδιών δείχνοντάς τους την αγάπη και τον θαυμασμό μας για την δύναμή τους.

Από την πρώτη στιγμή που μπήκαμε στον χώρο, τα συναισθήματά μας ήταν ανάμεικτα, όπως συγκίνηση για τις δυσκολίες των παιδιών αλλά και χαρά βλέποντας τα παιδιά να συνεχίζουν και να προσπαθούν χωρίς να το βάζουν κάτω. Όταν ήταν να φύγουμε, ο κος Ταραντίλης μας ζήτησε να πούμε

δυο λόγια. Μίλησε για εμάς ο Κριστιάν Τσατσούλη (Α5) και με πολύ όμορφα λόγια περιέγραψε πραγματικά αυτό που νιώθαμε όλοι. Ήταν πραγματικά φοβερός!

Όπως χαρακτηριστικά είπε ένας μαθητής της ομάδας μας: «Μέσα μου ένιωσα κάτι να αλλάζει πραγματικά και μπήκαμε και εμείς στην θέση τους...», ενώ μία άλλη μαθήτρια είπε: «Είμαστε όλοι ίσοι, ούτε καλύτεροι ούτε χειρότεροι...».

Μέσα από την εμπειρία μας διαπιστώσαμε ότι καλό θα ήταν να είμαστε ευαισθητοποιημένοι στα άτομα με αναπηρίες (Α.Μ.Ε.Α) δείχνοντας σεβασμό και αγάπη. Για αυτό λοιπόν,

πρέπει να μην παρκάρουμε στις μπάρες και τις διαβάσεις αναπήρων, να παραχωρούμε την θέση μας όταν φυσικά χρειάζεται και τέλος όλοι να "φωνάζουμε" το μήνυμα ότι όλοι είμαστε ΙΣΟΙ.

Τέλος, θα θέλαμε πραγματικά να δώσουμε συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς που δουλεύουν εκεί για τη δύναμη, το κουράγιο και την αγάπη που δείχνουν στα παιδιά που φοιτούν εκεί.

Και βέβαια, να εκφράσουμε την πικρία μας που οι αρμόδιοι, για εμάς δεν έχει σημασία ποιοι είναι αλλά σίγουρα οι ίδιοι γνωρίζουν καλά ότι είναι υπεύθυνοι, αφήνουν το σχολείο να λειτουργεί τυχαία, χωρίς να φροντίσουν να υπάρχει μόνιμο προσωπικό.

Καπετάνιου Σοφία του Αναστασίου (Α2)

Κιρκαγάτση Θεοδοσία (Α2)

Κουγιάς Ορέστης (Α2)

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μας, πήραμε συνέντευξη από τον Διευθυντή του Ειδικού Σχολείου κο Ταραντίλη Σωτήρη, καθηγητή Φυσικής Αγωγής με εμπειρία ετών στην Ειδική Αγωγή και ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένο σε ότι αφορά τα άτομα με αναπηρία.

Μας έδωσε πολλές πληροφορίες για τη λειτουργία αυτού του ξεχωριστού σχολείου και τον ευχαριστούμε πολύ γι' αυτό!

- Κε Ταραντίλη, πότε ιδρύθηκε το σχολείο;

Ιδρύθηκε το 2003 και δέχεται μαθητές από όλον τον νομό Αργολίδας.

- Πόσες ειδικότητες υπάρχουν στο σχολείο;

Καθηγητές Γενικής Παιδείας: Φιλολογος, Μουσικής, Πληροφορικής, Φυσική Αγωγής, Κοινωνιολογίας
Εργαστηριακά Μαθήματα : Μαγειρικής, Ζαχαροπλαστικής, Καλλιτεχνικών και Φυτικής Παραγωγής.

Επίσης υπάρχουν στο σχολείο Ψυχολόγοι, Φυσικοθεραπευτές, Σχολικός νοσηλεύτης, Κοινωνικός Λειτουργός και Ειδικό Προσωπικό.

- Ποιές είναι οι δραστηριότητες των παιδιών;

Οι δραστηριότητες των παιδιών είναι η καθημερινή ενασχόληση με τα εργαστηριακά μαθήματα και την εκμάθηση βασικών δεξιοτήτων.

- Πόσα χρόνια φοίτησης προβλέπονται στο σχολείο;

Έξι χρόνια.

- Πόσα παιδιά φοιτούν στο σχολείο;

Φοιτούν 32 μαθητές της Περιφερειακής Ενότητας Αργολίδας.

- Ποιές είναι οι σχέσεις των παιδιών με τους καθηγητές;

Οι σχέσεις των παιδιών με τους καθηγητές είναι άριστες και οι μαθητές δένονται με τους εκπαιδευτές τους πολύ γρήγορα.

- Ποιές δυσκολίες έχει η διοίκηση του σχολείου;

Η διοίκηση του σχολείου είναι δύσκολη διότι το κτίριο του σχολείου έχει μεγάλο πρόβλημα, καθώς και το προσωπικό δεν είναι μόνιμο.

Γκολέμη Ανδριάνα (Α1)

Μούγιτς Γιόβαν (Α2)

Φωτογραφίες: Γιώργος Παπαγεωργίου

Υπεύθυνη στήλης: Εμμανουέλλα Κούρου, Ψυχολόγος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όπως οι περισσότεροι γνωρίζετε, το σχολείο μας φτιάχνει μία εφημερίδα με διάφορα θέματα.

Ένα από αυτά είναι η ελεύθερη στήλη.

Εκεί δηλαδή που ο καθένας θα φέρνει οτιδήποτε δημιουργεί σχετικά με :

- Ζωγραφιές
- Ποιήματα
- Κολάζ
- Στίχοι τραγουδιών
- Κείμενα
- Ή οτιαδήποτε άλλη δημιουργία

Αν κάποιος έχει κάτι σχετικό, παρακαλούμε πολύ να το φέρει σε εμάς : Στραβοράβδη Θεοδώρα (Γ₃) – Σινάνι Αντέλα (Γ₃) – Χαμπούλου Πόπη (Γ₃)

Τρίτος κόσμος

Όταν μιλάμε για τον τρίτο κόσμο, μας έρχονται στο μυαλό κυρίως εικόνες όπως οι παραπάνω και συνήθως για την Αφρική, παρόλο που η αφρικανική ήπειρος δεν έχει την αποκλειστικότητα σ' αυτές τις τραγικές εικόνες.

Δυστυχώς, τις εικόνες αυτές τις βλέπουμε σπανίως. Για σκεφτείτε: ποτέ σε κάποιο δελτίο ειδήσεων, σπανίως σε κάποιες εκπομπές που προβάλλονται μετά τις 11μμ και συνήθως, για ελάχιστα λεπτά, πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων και του Πάσχα, για να λυπηθούμε αυτά τα παιδιά και να δώσουμε μια οικονομική συνδρομή στους οργανισμούς που τα στηρίζουν.

Έχουμε όμως πραγματικά αναρωτηθεί γιατί τα παιδιά αυτά πεθαίνουν από την πείνα; Γιατί δεν έχουν να φάνε; Ποιοι φταίνε για την κατάντια τους; Γιατί η κατάσταση αυτή συνεχίζεται τόσα χρόνια; Ακόμα και οι διαφημίσεις της Unicef, της Actionaid κλπ περιορίζονται στην προβολή αυτών των σκληρών εικόνων, αλλά δεν προχωρούν στην αναζήτηση των αιτιών. Αυτό, βέβαια, δεν είναι τυχαίο. Όπως και το ότι αυτός ο κόσμος, που στην πραγματικότητα αποτελείται από πάνω από τον μισό παγκόσμιο πληθυσμό, είναι μεθοδευμένα κλεισμένος έξω από την καθημερινότητα των ανθρώπων των αναπτυγμένων κοινωνιών.

Οι περισσότεροι νομίζουν ότι αυτές είναι καταστάσεις για τις οποίες ευθύνονται οι κυβερνήσεις των τριτοκοσμικών χωρών και οι κάτοικοί τους. Κι αυτό, σε έναν μικρό βαθμό, είναι αλήθεια. Σε έναν μικρό βαθμό όμως. Γιατί στην πραγματικότητα οι άνθρωποι αυτοί θυσιάζονται ανελέητα κατά εκατομμύρια για να μπορούμε να έχουμε εμείς οι αναπτυγμένοι – και οι ακόμα πιο αναπτυγμένοι από μας – τον σύγχρονο τρόπο ζωής.

Πολύ απλά, ο πρώτος κόσμος δεν θα υπήρχε, αν δεν υπήρχε ο τρίτος κόσμος!

Πολύ απλά, στον κόσμο υπάρχουν τριών ειδών χώρες: αυτές που παράγουν τα βιομηχανικά προϊόντα και που χρειάζονται τα άλλα δύο είδη, αυτές που θα τα αγοράζουν γιατί αλλιώς δεν έχει νόημα να τα παράγουν και αυτές που θα τους παρέχουν φθηνές πρώτες ύλες και εργατικό δυναμικό. Είναι προφανές ότι ο τρίτος κόσμος ανήκει στην τελευταία κατηγορία. Και είναι εξίσου προφανές ποιους συμφέρει να διατηρούνται οι συνθήκες της υπανάπτυξης και της αθλιότητας για να μπορούν εύκολα και φθηνά να εκμεταλλεύονται τον πλούτο των χωρών αυτών.

Συνθήκες που επικρατούν

Τρίτο κόσμο εννοούμε τις χώρες που στερούνται τα βασικά αγαθά, βιολογικά και πνευματικά, και παρουσιάζουν, λίγο ή πολύ, τα παρακάτω χαρακτηριστικά: πολύ χαμηλό βιοτικό επίπεδο, υψηλό επίπεδο παιδικής θνησιμότητας, ανυπαρξία σταθερής παραγωγής του πρωτογενή τομέα και εξάρτησή του από παραδοσιακούς τρόπους παραγωγής με παράλληλη έλλειψη υποδομών άρδευσης και ύδρευσης, ανυπαρξία βιομηχανικών δομών, ανυπαρξία επίσημου συστήματος υγείας, παιδείας και δικαιοσύνης, εμφύλιοι πόλεμοι και σφαγές, πείνα, ανυπαρξία σεβασμού της ανθρώπινης ζωής και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κλπ.

Πώς δημιουργήθηκε

Το κλειδί όμως στην κατανόηση της ύπαρξης του τρίτου κόσμου είναι οι συνθήκες κάτω από τις οποίες δημιουργήθηκε, και για τις οποίες δεν φτάνει οι κάτοικοί του!

Μάχη του αγγλικού στρατού εναντίον Αφρικανών

Μάχη του γαλλικού στρατού εναντίον Αλγερινών

Οι βάσεις της υπανάπτυξης τέθηκαν με την αποικιοκρατία (περίπου δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα), όταν οι μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις εκμεταλλευόμενες την υπεροχή τους στον τεχνολογικό τομέα στα όπλα, κατέλαβαν την αφρικανική ήπειρο, τη βόρειο Αμερική, μέρος της Ασίας, την Ινδία, την αυστραλιανή ήπειρο κλπ και χρησιμοποίησαν τον πλούτο των χωρών αυτών για να αναπτυχθούν οι ίδιες, καταδικάζοντας τις τελευταίες στην υπανάπτυξη και την αθλιότητα.

Κονγκολέζοι σκλάβοι των Βέλγων αποικιοκρατών

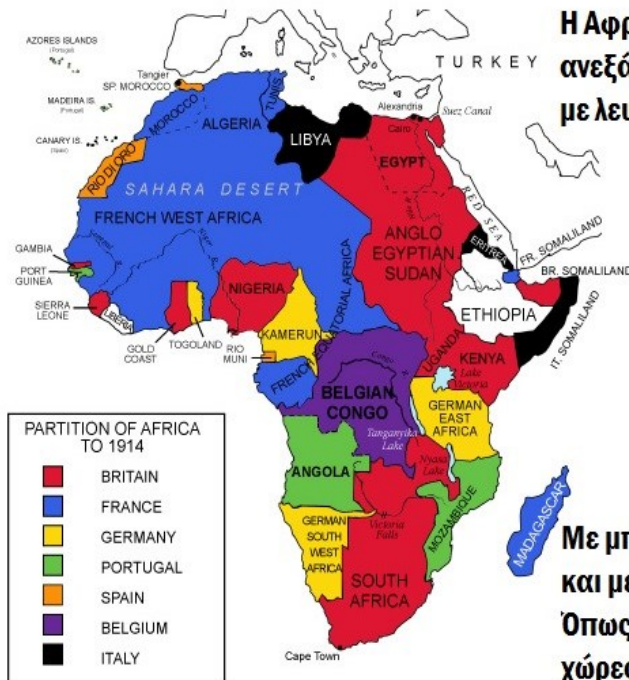

Παιδιά εργάτες σε φυτεία στο Κονγκό

A CONGO SCHOOL—FIELD WORK.

Η περίπτωση της Αφρικής είναι χαρακτηριστική:

Η Αφρική υπό αποικιοκρατικό ζυγό. Η μόνη ανεξάρτητη αφρικανική χώρα ήταν η Αιθιοπία, με λευκό χρώμα.

Με μπλε χρώμα οι γαλλικές αποικίες στην Αφρική και με κόκκινο οι Βρετανικές - μέχρι το 1914. Όπως βλέπετε ο τζιχαντισμός "οργιάζει" στις χώρες που τελούσαν υπό γαλλική κατοχή.

Δηλαδή, η Ευρώπη αναπτύχθηκε «κλέβοντας» τον πλούτο της Αφρικής (και όχι μόνο). Η Αφρική είναι μια χώρα με πολύ πλούσιο υπέδαφος. Σε καμία περίπτωση δε θα ήταν στη σημερινή κατάσταση αν οι χώρες που την αποτελούν μπορούσαν να εκμεταλλευτούν τα κοιτάσματα πετρελαίου, φυσικού αερίου, ουρανίου, χρυσού, σιδήρου, διαμαντιών αλλά και το γόνιμο έδαφος με τις φυτείες καφέ, τσαχγιού και βαμβακιού.

Επίσης, κάθε ευρωπαϊκή δύναμη ενοποίησε κάτω από την κυριαρχία της διαφορετικούς λαούς, φυλές, θρησκείες κλπ, γεγονός που προκάλεσε μεγάλες εντάσεις μετά το τέλος της αποικιοκρατίας. Όσο ήταν αποικιοκρατικές ακόμα δυνάμεις, δημιούργησαν εκείνες τις συνθήκες διχόνοιας και διαμάχης, που όταν αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν, έδωσαν καρπούς: δικτατορικά καθεστώτα, εμφύλιοι και πόλεμοι μεταξύ φυλών που έφτασαν ακόμα και στα όρια της γενοκτονίας.

Οι συνέπειες της αγγλικής αποικιοκρατίας στην Ινδία

Γιατί υπάρχει ακόμα

Έως τη δεκαετία του 1970, όλες οι αφρικανικές χώρες είχαν ανεξαρτητοποιηθεί από τις αποικιοκρατικές δυνάμεις, με βάση το άρθρο της Σύμβασης του ΟΗΕ για την αυτοδιάθεση των λαών. Γιατί, λοιπόν, δεν μπόρεσαν να βάλουν τις βάσεις της ανάπτυξης;

Οι μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις, στις οποίες προστέθηκαν μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση, είχαν συνδέσει την ανάπτυξή τους (δωρεάν πρώτες ύλες, δωρεάν εργατικό δυναμικό, αγορές για διάθεση των προϊόντων που παρήγαγαν κλπ) με τον πλούτο της Αφρικής και των άλλων αποικιών τους. Έπρεπε, λοιπόν, να βρουν έναν τρόπο να εξασφαλίσουν την εύκολη και φθηνή πρόσβαση στον πλούτο αυτό, ακόμα και μετά την αποχώρησή τους. Για το σκοπό αυτό δημιούργησαν ή συντήρησαν πολεμικές εστίες μεταξύ αφρικανικών κρατών ή και εμφυλίων, στηρίζοντας αυταρχικά καθεστώτα και κάνοντας διάφορες οικονομικές συμφωνίες με τους ηγέτες τους, οι οποίοι αντάλλασσαν πολύ φθηνά τον πλούτο των χωρών τους με όπλα ενώ ταυτόχρονα οι μεγάλες δυνάμεις πουλούσαν όπλα και στους αντιπάλους τους. Στο παιχνίδι μπήκε, βέβαια, και η διαμάχη των δύο υπερδυνάμεων για την επικράτηση του κομμουνισμού και του καπιταλισμού.

Έτσι, σήμερα οι αναπτυγμένες οικονομικά – και μόνο οικονομικά – χώρες έχουν καταφέρει να εκμεταλλεύονται τις χώρες του τρίτου κόσμου σε πολλά περισσότερα επίπεδα απ' ό,τι στην εποχή της αποικιοκρατίας: όχι μόνο σαν πηγές φθηνών πρώτων υλών και εργασίας αλλά και σαν αγορές των όπλων και των ναρκωτικών που παράγουν!

Σίγουρα οι χώρες της Αφρικής έχουν μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την πορεία που ακολουθούν. Πρέπει, όμως, να μην ξεχνάμε ότι οι περισσότεροι κάτοικοι της Αφρικής ζουν σε συνθήκες ένδειας, με έλλειψη σε βασικά αγαθά (φαγητό, καθαρό νερό) και, κυρίως, χωρίς παιδεία για πάνω από 100 χρόνια!

Και σίγουρα, αν δεν είχαν ανακατευθεί ξένοι στις υποθέσεις τους οι αφρικανικοί λαοί θα είχαν λύσει πολύ πιο εύκολα τις διαφορές τους, όπως άλλωστε έκαναν και πριν την εμφάνιση των λευκών.

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Σοφία Βεκερίδου, Κοινωνιολόγος

Οι φωτογραφίες του μήνα

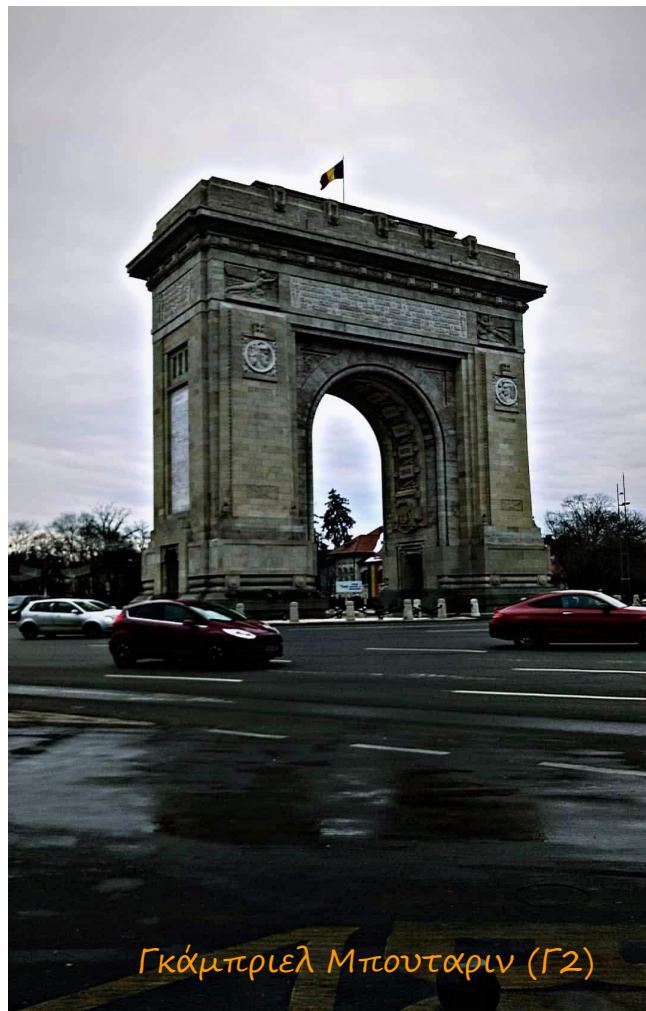

Γκάμπριελ Μπουτάριν (Γ2)

Γκάμπριελ Μπουτάριν (Γ2)

Γκάμπριελ Μπουτάριν (Γ2)

Photo by Gabriel

Η στήλη του Περιβάλλοντος

Ανακύκλωση

Ένα θέμα που πρέπει να μας αγγίξει όλους γιατί

Δεν είναι όλα τα απορρίμματα σκουπίδια

τα χαρτιά, τα γυαλιά, τα μέταλλα, δεν είναι σκουπίδια.....

.....είναι πρώτη ύλη και ενέργεια

.....είναι η διαλογή τους προστασία
για το περιβάλλον

Εσύ συμμετέχεις στην ανακύκλωση;

Ανακύκλωση είναι η δυνατότητα να ξαναχρησιμοποιήσουμε αντικείμενα που, ενώ μοιάζουν με άχρηστα και θα κατέληγαν στα σκουπίδια, διατηρούν σημαντικό μέρος της αξίας τους.

Ανακύκλωση λοιπόν.

Μια μαγική λεξούλα που κρύβει πλούτο μέσα της. Ποια αντικείμενα ανακυκλώνουμε;

Χαρτί

γυαλί

αλουμίνιο

πλαστικό

Σημασία της ανακύκλωσης

- ✿ Μειώνονται τα απορρίμματα
- ✿ Εξοικονομούνται ενέργεια και φυσικοί πόροι
- ✿ Μειώνεται η ρύπανση της ατμόσφαιρας, του εδάφους και των υπόγειων υδάτων
- ✿ Εξοικονομείται η ενέργεια που απαιτείται για την κατασκευή όλων των αντικειμένων

Οφέλη για το περιβάλλον

- ✿ Λιγότερα σκουπίδια
- ✿ Λιγότερες χρωματερές
- ✿ Λιγότερα απορριμματοφόρα
- ✿ Λιγότερο νέφος
- ✿ Λιγότερα κομμένα δέντρα
- ✿ Λιγότερα μεταλλεία «πληγές» της φύσης
- ✿ Λιγότερη ρύπανση από τις βιομηχανίες
- ✿ Λιγότερη μόλυνση του εδάφους
- ✿ Λιγότερα μολυσμένα νερά

Δεν είναι όλα τα απορρίμματα σκουπίδια

Με αυτό το πολύ γνωστό αλλά και τόσο ουσιώδες σύνθημα, το σχολείο μας διοργάνωσε μια εκδήλωση, την περσινή άνοιξη, με σκοπό την αφύπνιση της περιβαλλοντικής συνείδησης μαθητών και καθηγητών. Έγινε προσπάθεια να είναι μια εκδήλωση φτιαγμένη από τα παιδιά για τα παιδιά, ώστε οι μαθητές να κάνουν μια «πρόβα» στο ρόλο του ενεργού πολίτη. Την ομάδα ενημέρωσης αποτελούσαν μαθητές οι οποίοι επιμελήθηκαν και έκαναν τη βασική παρουσίαση γι' αυτό το τόσο σημαντικό περιβαλλοντικό θέμα. Η ομάδα αποτελούνταν από τους: Κατερίνα Κούσουλα, Μαρία Κουγιά, Ράνια Βασιλακοπούλου, Φωτεινή Οικονόμου και Μαριγκλέν Τότσι.

Η ενημέρωση έγινε ξεχωριστά για κάθε τάξη και τελειώνοντας, τα παιδιά ανέβαιναν στα τμήματά τους όπου, με τη βοήθεια των καθηγητών τους, κατασκεύασαν κάδους ανακύκλωσης για χαρτί, πλαστικό και αλουμίνιο. Τα υλικά τους ήταν χαρτοκιβώτια, κόλλα, κόλες γλασσέ, μαρκαδόροι κλπ, τα οποία είχαν αγοράσει από τους προέδρους των τμημάτων με χρήματα που είχαν συγκεντρωθεί από τους μαθητές τις προηγούμενες ημέρες.

Ταυτόχρονα, ομάδα εθελοντών καθάρισε τον προαύλιο χώρο. Σκοπός της δράσης ήταν να διαχωριστούν τα υλικά που θα συλλέγονταν και τα ανακυκλώσιμα να κατέληγαν στους κάδους των τμημάτων. Δυστυχώς, τα παιδιά διαπίστωσαν ότι τα υλικά είχαν γίνει πια σκουπίδια γιατί είχαν βρωμίσει και δεν μπορούσαν πια να ανακυκλωθούν. Η ανακύκλωση πρέπει να γίνεται σωστά και από την αρχή!

Η εκδήλωση έγινε σε συνεργασία με τον υπεύθυνο Σχολικών Δραστηριοτήτων κο Γιάννη Γιατράκο, ο οποίος πραγματικά αγαπάει αυτό που κάνει και είναι πάντα πρόθυμος να οργανώσει και να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε δράση. Με τις γνώσεις και την καλή του διάθεση έκανε τους μαθητές να ενδιαφερθούν και να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους.

Κλείνοντας, αντί επιλόγου, μία παραίνεση:
ενημερωθείτε για την ανακύκλωση και

Κάποιες από τις ζωγραφιές που φτιάξαμε για να
κολλήσουμε στους κάδους μας:

Να θυμάστε...

Αυτή τη γη τη δανειστήκαμε προσωρινά από τα παιδιά μας και οφείλουμε να τους
την επιστρέψουμε άθικτη!

Υπεύθυνοι στήλης: Κατερίνα Κούσουλα, Χρήστος Αργυρόπουλος (Β1)

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Σοφία Βεκερίδου, Κοινωνιολόγος

Παγκόσμιες Ημέρες Ιανουαρίου

21 Ιανουαρίου: Παγκόσμια Ημέρα Αγκαλιάς.

27 Ιανουαρίου: Διεθνής Ημέρα Μνήμης για τα θύματα του Ολοκαυτώματος.

28 Ιανουαρίου: Ευρωπαϊκή Ημέρα Τηλοστασίας των Τηλωπικών Εδεμένων.

Τελευταία Κυριακή του Ιανουαρίου: Παγκόσμια Ημέρα κατά της Λέπρας.

Παγκόσμια Ημέρα κατά της Λέπρας

Η Παγκόσμια Ημέρα κατά της Λέπρας γιορτάζεται κάθε χρόνο την τελευταία Κυριακή του Ιανουαρίου με πρωτοβουλία της Διεθνούς Ένωσης κατά τις Λέπρας και του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, με στόχο την ευαισθητοποίηση των ανθρώπων σχετικά με την ασθένεια αυτή, που πλήττει 3 εκατομμύρια ανθρώπους σ' όλον τον κόσμο. Πιο συγκεκριμένα, βασικοί στόχοι της παγκόσμιας ημέρας αποτελούν η διεθνής κινητοποίηση για την εξεύρεση φαρμάκων και πόρων σε περιοχές όπου η νόσος είναι ενδημική, η αφύπνιση του κοινού αναφορικά με την αναγκαιότητα της πρώιμης έναρξης θεραπείας και η ενημέρωση του ατόμου αναφορικά με τα πρώιμα συμπτώματα.

Αν και υπάρχει η εντύπωση ότι η λέπρα είναι νόσος μίας παλαιότερης εποχής, που έχει πλέον

εξαφανιστεί, στην πραγματικότητα υπάρχουν πολλές χιλιάδες νέα κρούσματα παγκοσμίως. Η συγκεκριμένη ασθένεια εμφανίζεται σε αρκετές χώρες του κόσμου, κυρίως αναπτυσσόμενες. Οι περισσότερες περιπτώσεις προέρχονται από τη Βραζιλία και την Ινδία, όπου νοσεί πάνω από ένα άτομο ανά 10 χιλιάδες κατοίκους. Στις αναπτυγμένες χώρες, μεταξύ των οποίων και στην Ελλάδα, δεν γίνεται πραγματική καταγραφή των περιστατικών και έτσι δεν μπορούμε να έχουμε σαφή εικόνα για την έκταση της νόσου. Θεωρείται, πάντως, ότι έχει εκλείψει.

Η λέπρα ή νόσος του Hansen, είναι μια νόσος που προσβάλλει κυρίως το δέρμα και τα νεύρα που βρίσκονται κάτω από αυτό και μπορεί, αν δεν θεραπευτεί, να οδηγήσει σε παραμορφώσεις. Προκαλείται από το μυκοβακτηρίδιο της λέπρας, ένα μικρόβιο που ανήκει στη ίδια την οικογένεια με το μικρόβιο που προκαλεί τη φυματίωση, η οποία δεν μεταδίδεται πολύ γρήγορα.

Παλαιότερα ήταν ανίατη αρρώστια. Σήμερα θεωρείται ιάσιμη. Είναι σημαντική η πρώιμη διάγνωση και θεραπεία στο δερματικό στάδιο πριν την εμφάνιση αναπηρίας, διότι η έγκαιρη θεραπεία σταματά την εξέλιξη και τη μετάδοση της νόσου. Δεν αποκαθιστά ωστόσο την αναπηρία από καταστροφή των νεύρων και των ιστών, όταν έχει αναπτυχθεί πριν την εφαρμογή της ενδεικνυόμενης θεραπείας.

Στην Ελλάδα, τα άτομα που είχαν λέπρα, ακόμα και τα παιδιά, απομονώνονταν σε μια βραχονησίδα της Κρήτης, τη Σπιναλόγκα. Ζούσαν εκεί εξόριστοι μέχρι να πεθάνουν. Η σημερινή μέρα, όπως γράφει ο Δ. Παπαδόπουλος, απλά θυμίζει πως ο αγώνας κατά της ασθένειας αυτής είναι διαρκής. Μπορεί πλέον να μιλάμε από θέση ισχύος όσον αφορά την μάχη μας με αυτήν την ασθένεια, αλλά είναι χρήσιμο να θυμόμαστε μια τέτοια μέρα πως ο άνθρωπος, κάποτε, βρισκόταν σε μειονεκτική θέση ως προς την λέπρα, και δεν θα πρέπει ποτέ να βρεθούμε σε μια τέτοια κατάσταση ξανά.

Η Σπιναλόγκα επίσης θα πρέπει να αποτελεί ένα δείγμα μνήμης, χρήσιμο για όλους που να δείχνει πως η απομόνωση από την υπόλοιπη κοινωνία, μπορεί να ήταν κάποτε μια αναγκαία λύση, αλλά ευτυχώς γρήγορα ξεπεράστηκε, και γρήγορα εγκαταλείφθηκε, καθώς ο άνθρωπος δεν θα πρέπει για κανέναν λόγο να στιγματίζεται και να απομονώνεται από το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο.

Παγκόσμια Ημέρα Αγκαλιάς

Η Παγκόσμια Ημέρα Αγκαλιάς γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 21 Ιανουαρίου. Εκείνη την ημέρα αγκαλιάζουμε και δείχνουμε την αγάπη μας στα άτομα που αγαπάμε και αποτελούν ένα ξεχωριστό κομμάτι της ζωής μας. Αυτή η ξεχωριστή μέρα δημιουργήθηκε για να "τιμήσουμε" την αγκαλιά ως έναν μοναδικό τρόπο ένδειξης των συναισθημάτων μας.

Σοφία Καπετάνου (Α2)

Ορέστης Κουγιάς (Α2)

Νίκος Καλύβας (Α2)

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Σοφία Βεκερίδου, Κοινωνιολόγος

Αθλητική στήλη

Λευτέρης Πετρούνιας

Ο Λευτέρης Πετρούνιας είναι Ελληνας γυμναστής και Ολυμπιονίκης με ύψος 1,64 μ. και βάρος 62 κιλών και διακρίνεται ιδιαίτερα στο αγώνισμα των κρίκων. Έχει αναδειχθεί χρυσός ολυμπιονίκης το 2016, 3 φορές παγκόσμιος πρωταθλητής και 4 φορές πρωταθλητής Ευρώπης.

Ξεκίνησε την ενόργανη γυμναστική σε ηλικία 5 ετών στον Πανιώνιο αλλά το 2005 σε ηλικία 15 ετών έκανε την επανάστασή του, εγκαταλείποντας προσωρινά το άθλημα για να επιστρέψει σε αυτό το 2008, αποφασισμένος να γράψει ιστορία.

Κάποια στιγμή είχε εκφράσει την επιθυμία να ασχοληθεί με το πατινάζ. «Όλα αυτά μέσα στο γυμναστήριο, το τραμπολίνο, το δίζυγο, τα στρώματα, τα είδα τότε σαν έναν μεγάλο παιδότοπο, σαν μια τεράστια παιδική χαρά», έχει δηλώσει ο ίδιος.

Στο Λύκειο υπήρξε ιδιαίτερα δημοφιλής, γεγονός που τον ανέδειξε σε πρόεδρο του 15μελούς συμβουλίου του σχολείου του. Εκείνη την εποχή ανακάλυψε την άλλη μεγάλη του αγάπη, το παρκούρ, το οποίο συνεχίζει μέχρι και σήμερα όταν έχει χρόνο καθώς τον βοηθά τόσο στην ελαστικότητα όσο και ως εκτόνωση.

Η καριέρα του

2010 : 3η θέση στο Παγκόσμιο Κύπελλο Ενόργανης Γυμναστικής στη Γάνδη

6η θέση στο Παγκόσμιο Κύπελλο στη Γλασκόβη

2011 : 2η θέση στο Παγκόσμιο Κύπελλο Ενόργανης Γυμναστικής στο Κότμπους.

3η θέση και το χάλκινο μετάλλιο στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα

πρωτίες σε τρία συνεχόμενα Παγκόσμια Κύπελλα Ενόργανης Γυμναστικής: πρώτη θέση στη Γάνδη

στις 4 Σεπτεμβρίου, πρώτη θέση στο Μάριμπορ στις 24 Σεπτεμβρίου και πρώτη θέση στην

Οστράβα στις 3 Δεκεμβρίου.

2012 : 1η θέση στο Challenge Cup στην Οστράβα

5η θέση Στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα

αναδείχθηκε πρώτος στην παγκόσμια κατάταξη της FIG στους κρίκους

2013 : 5η θέση στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα

τέσσερις φορές πρώτος σε Παγκόσμια Κύπελλα και Challenge Cups

2014 : 2η θέση στο Challenge Cup του Κότμπους

3η θέση στο Challenge Cup του Όσιγκεκ

χρυσό μετάλλιο στους Μεσογειακούς Αγώνες

5η θέση στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα

6η θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα

2015 : η αρμόδια επιτροπή της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας έδωσε το όνομα του Λευτέρη Πετρούνια σε μία άσκηση στους κρίκους

χρυσό μετάλλιο στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα ενόργανης γυμναστικής

χρυσό μετάλλιο στους κρίκους, στους πρώτους Ευρωπαϊκούς αγώνες που έγιναν στο Μπακού.

χρυσό στο Γκράν Πρι του Σομπατέλι

χρυσό στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της ενόργανης γυμναστικής

2016 : χρυσό μετάλλιο στους κρίκους στο Παγκόσμιο Κύπελλο στην Ντόχα του Κατάρ

χρυσό μετάλλιο στο 32ο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα ενόργανης γυμναστικής στη Βέρνη

χρυσό μετάλλιο στους κρίκους στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο ντε Τζανέιρο

Ο Λευτέρης Πετρούνιας στην απονομή του χρυσού ολυμπιακού μεταλλίου

2017 : 1η θέση στο Παγκόσμιο Κύπελλο ενόργανης "AGF Trophy 2017"

χρυσό μετάλλιο στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα που έγινε στο Κλούζ

2018 : χρυσό μετάλλιο στους κρίκους στο Παγκόσμιο Κύπελλο ενόργανης γυμναστικής στη Γλασκόβη όπου αναδείχθηκε για 4η συνεχόμενη χρονιά πρωταθλητής Ευρώπης στον τελικό των κρίκων

ισοφαρίζοντας το ρεκόρ του ιταλού Γιούρι Κέκι

χρυσό μετάλλιο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στην Ντόνα όπου κατέβηκε τραυματίας και έχοντας ως εκκρεμότητα ένα χειρουργείο

Πριν μπει στο χειρουργείο:

«Τη Δευτέρα, στις 07:15 το πρωί, μπαίνω στο χειρουργείο. Αυτό δεν αλλάζει! Πριν από τον τελικό, έλεγα ότι "είναι η τελευταία φορά που θα έχω αυτόν τον πόνο στον αριστερό ώμο, θα μπω λοιπόν απολαύσω τον αγώνα", πράγμα το οποίο και έκανα! Φοβάμαι λίγο την επέμβαση, γιατί δεν έχω χειρουργηθεί στον ώμο άλλη φορά, αλλά ανυπομονώ να γίνει, γιατί κουβαλάω αυτόν τον πόνο εδώ και δέκα μήνες και δεν αντέχω άλλο...» είπε σχετικά ο Έλληνας υπεραθλητής, στις πρώτες του δηλώσεις μετά το χρυσό.

Ταυτόχρονα, έγινε ο πολυνίκης Έλληνας στην διοργάνωση, ξεπερνώντας τον Βλάση Μάρα, που έχει δύο χρυσά και ένα χάλκινο, αλλά και μόλις ο ένας από τους τρεις γυμναστές στην ιστορία της ενόργανης, που έχει κατακτήσει τρία χρυσά μετάλλια σε ένα αγώνισμα. Ακόμη, κατάφερε να συνεχίσει το αήττητο σερί, καθώς επί 2,5 χρόνια νικάει σε όλους τους αγώνες που έχει εμφανιστεί: εννέα χρυσά σε εννέα διοργανώσεις!

Άρης Ρέντας (B3)

Υπεύθυνος καθηγητής: Ντεβές Θεωρήσης

Συνέντευξη με έναν «Φαραώ»

Στο σχολείο μας φοιτά και ένας μαθητής από την Αίγυπτο, ο Μαχμούτ Τεϊάμα. Η χώρα του είναι πολύ κοντά στην Ελλάδα αλλά ταυτόχρονα και με τόσο διαφορετικό πολιτισμό. Ήμασταν πολύ περίεργες να μάθουμε κάποια πράγματα, γι' αυτό του πήραμε συνέντευξη. Τον ρωτήσαμε και να τι μας είπε:

Μαχμούτ, η ζωή σήμερα στην Αίγυπτο πώς είναι, εύκολη ή δύσκολη;

Γενικά είναι καλά. Η ζωή στην Αίγυπτο είναι πιο δύσκολη απ' ό,τι στην Ελλάδα. Υπάρχουν πολλές δυσκολίες.

Τι νόμισμα έχετε στην Αίγυπτο;

Στην Αίγυπτο το νόμισμα που έχουμε είναι το *gynaiḥ* (τζενέ). Είναι το λεγόμενο ευρώ που έχετε εσείς στην Ελλάδα.

Στην Αίγυπτο με τι ασχολείστε κυρίως;

Ασχολούμαστε κυρίως με την αγροτική ζωή, τα χωράφια. Γενικά με την γεωργία. Δηλαδή παράγουμε σιτάρι, βαμβάκι, ντομάτες, επίσης καλλιεργούμε και ζαχαροκάλαμα. Επιπλέον ασχολούμαστε και με την κτηνοτροφία όπως την εκτροφή των βοοειδών, των βουβαλιών και των αμνοεριφίων.

Εκτός από τις πυραμίδες, ποιον άλλο αρχαιολογικό χώρο ή αξιοθέατο έχετε;

Οι πυραμίδες στην Αίγυπτο λέγονται "Πυξάμιδες της Γκίζας", έχουμε επίσης τη Σφίγγα της Γκίζας,

επιπλέον έχουμε τον Ποταμό Νείλο, υπάρχει και η πυξάμιδα του Χέοπα, μέσα στην οποία βρίσκεται η σαρκοφάγος του Φαΐαώ.

Τι κλίμα έχετε στην Αίγυπτο;

Τον χειμώνα στην Αίγυπτο θα δείτε βροχή αλλά όχι τόσο πολλή όπως στην Ελλάδα. Οι θερμοκρασίες φτάνει το χειμώνα μέχρι και 40°C και το βράδυ θα πέσει στους $25-30^{\circ}\text{C}$. Το καλοκαίρι δε θα δείτε καθόλου βροχή στην Αίγυπτο, ενώ οι θερμοκρασίες φτάνει μέχρι και $50-55^{\circ}\text{C}$ την ημέρα και το βράδυ μέχρι $30-40^{\circ}\text{C}$.

Τι προϊόντα παράγετε περισσότερο;

Τα τελευταία χρόνια παράγουμε κυρίως ψωμί. Επίσης παράγουμε κυρίως τυροκομικά προϊόντα.

Η Αίγυπτος είναι βιομηχανική χώρα;

Η Αίγυπτος είναι ανεπτυγμένη στο θέμα της βιομηχανίας στη Μέση Ανατολή, λόγω της νομοθεσίας που υπάρχει. Η Αίγυπτος είναι χώρα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Επίσης υπάρχουν και ορυχεία αλατιού, σιδήρου και αργίλου.

Τι θρησκεία έχετε στην Αίγυπτο;

Υπάρχουν και χριστιανοί και μουσουλμάνοι. Αλλά υπερτερούν οι μουσουλμάνοι.

Οι θάλασσες που έχετε είναι ασφαλείς για να κολυμπήσει κάποιος ή υπάρχει κάποιος κίνδυνος;

Όχι, δεν είναι υπάρχει κάποιος κίνδυνος. Υπάρχει βέβαια ο κροκόδειλος του Νείλου αλλά ποτέ δεν πλησιάζει στα νερά που κολυμπούν άνθρωποι. Είναι ασφαλές να κολυμπήσει κάποιος.

Ευχαριστήσουμε πολύ τον Μαχμούτ Τειάμα του Γ3 που δέχτηκε να κάνουμε τη συνέντευξη για την πατρίδα του, την Αίγυπτο.

Συνέντευξη: Σταυρούλα Χατζίνα (Γ3).
Φωτογραφίες: Θεοδώρα-Μαριάνθη Στραβοράβδη
Ηχολήπτρια: Αντέλα Σινάνι

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

Απόψε η νύχτα κρυφογελάει πίσω από την πλάτη μου και ο Χριστός με λυπάται δακρύζοντας κρυφά από την Παναχία γιατί φοβάται μην τον καταλάβει και ανησυχήσει. Το φεγγάρι κάνει τον σταυρό του λέγοντας «ήμαρτον» και το πιο σκοτεινό αστέρι μου κλείνει το μάτι λέγοντας «θα τα πούμε πιο σύντομα απ' ότι φαντάζεσαι».

Ξαφνικά μένω μόνη μου, τα πάντα γύρω σκοτεινιάζουν, το παράθυρο ανοίγει μόνο του λες και το έσπρωξε μια αόρατη δύναμη. Ξαφνικά μπαίνουν μέσα η Τρέλα και η Καψούρα. Η Τρέλα πατάει ένα κουμπί που έχει ανάμεσα στα στήθη της και ξαφνικά βγαίνουμε σε έναν σκοτεινό δρόμο. Η νύχτα μας σκεπάζει, ακούγονται κραυγές από μακριά και τα πάντα γύρω τρομακτικά. Φτάνουμε έξω από ένα μεγάλο σπίτι. Η Τρέλα μου λέει πριν μπούμε: «Θα σου δώσω ένα δώρο». Πάει να βγάλει κάτι από την τσέπη του τζιν της και τότε της πιάνει το χέρι η Καψούρα. Δεν ξέρω γιατί τη σταμάτησε. Ξαφνικά μου δίνει ένα μαχαίρι που γράφει με μικρά καλλιγραφικά γράμματα «Σ' αγαπάω». Μου λέει «Να, μ' αυτό κάρφωσα την καρδιά σου!». Στέγνωσα τα δάκρυα απ' τα μάγουλά της και της είπα «Δεν πειράζει!». Μπαίνουμε μέσα και βλέπω το Φόβο να χτυπάει ηρωίνη και να μου λέει: «Θες λίγη;». Εγώ προχωράω τρομαγμένη μέχρι το σαλόνι. Ήταν γεμάτο μπύρες, ποτά, τσιγάρα, άλλοι γελούσαν, άλλοι έκλαιγαν. Τους ξεχώρισα όμως, ήταν η Χαρά, το Γέλιο, η Ευτυχία, η Ικανοποίηση, το Μίσος, ο Έρωτας και άλλοι πολλοί. Μόλις με πήρε χαμπάρι η Παρηγοριά, μου έδωσε δύο τσιγάρα. Κάθισα. Ο Έρωτας μου έδωσε ένα ποτό και ανάβω το ένα τσιγάρο της Παρηγοριάς. Μόλις το τελειώνω τα πάντα ηρεμούν και με κοιτάνε όλα τα συναισθήματα. Ντράπηκα. Μου είπαν να μείνω μαζί τους σε αυτόν τον φανταστικό κόσμο και είπα «Ναι!». Είχα χωρίσει την προηγούμενη μέρα και σκέφτηκα ότι έτσι θα το ξεχνούσα!

Το ξυπνητήρι χτυπά. Δίπλα μου όμως ήταν και το τελευταίο τσιγάρο που μου έδωσε η παρηγοριά!

Νάσια Δημακοπούλου (Α1)

Ήλιος

Καλημέρα μου λέει και με χαϊδεύει
άλλες φορές απλώς μου μιλά
πάντοτε με σαγηνεύει
ο τρόπος που χαμογελά!

Και χαίρομαι που είμαι λουλούδι
και τον ακούω που μου μιλά
μου ψιθυρίζει ένα τραγούδι
που το σώμα μου φιλά!

Οι ακτίνες του μελωδία
και ο χορός του μαγικός
και τη λέξη ευτυχία
ξεδιπλώνει στον ουρανό!

Τα πέταλά μου ξεκουράζω
σε κάθε του ματιά
και όταν φεύγει πια, δειλιάζω
και η καρδιά μου σταματά!

Κριστιάν Τσατσούλη (Α5)

Στον αγαπημένο μας Σπύρο που έφυγε ξαφνικά

Αυτό το θλιβερό περιστατικό που συνέβη στο σχολείο μας, μας κάνει να προβληματιζόμαστε αφάνταστα εμείς και οι γονείς μας.

Πώς είναι δυνατόν ένα παιδί τη μια μέρα να είναι στο σχολείο του ευδιάθετο και καλά και, την άλλη μέρα, να βάζει τέλος στη ζωή του;

Τα «γιατί» είναι πολλά και αναπάντητα. Τις περισσότερες φορές η ηλικία της εφηβείας 17-20 ετών, σε αγόρια και κορίτσια κρύβει πολλούς κινδύνους στην ψυχολογία των παιδιών. Οπότε καλό θα ήταν γονείς, καθηγητές, μαθητές, φίλοι, αν παρατηρούμε ότι κάτι δεν πάει καλά, έστω και ενστικτωδώς, να κάνουμε ό,τι είναι απαραίτητο για να προλάβουμε κάθε κακό.

Αγγελική Ράπτη

Κριστη Αβράμοβσκα (Γ1)

Θοδώρα Στραβοράβδη Γ3

Θοδώρα Στραβοράβδη Γ3

Θοδώρα Στραβοράβδη Γ3

Σταυρούλα Χατζίνα Γ3

Σταυρούλα Χατζίνα Γ3

Σταυρούλα Χατζίνα

Υπεύθυνοι στηλών

Περιβάλλον:	Κούσουλα Κατερίνα Αργυρόπουλος Χρήστος (B1)
Τρίτος κόσμος:	Ζαμπιάκος Αντώνης (A2) Καπετάνου Γ. Σοφία (A2) Νταντάλια Κων/να (A3)
Παγκόσμιες Ημέρες:	Καπετάνου Α. Σοφία Κουγιάς Ορέστης Κιρκαγάτση Θεοδοσία Κορδαλή Ιωάννα
Ελεύθερο βήμα:	Στραβοράβδη Θοδώρα Χαμοπούλου Πόπη Σινάνι Αντέλα
Θρησκευτική στήλη:	Αγγέλη Δήμητρα Δασκαλάκη Μαρία Κοκκίνου Παναγιώτα Σκλαβούνου Κων/να
Συνεντεύξεις:	Γκολέμη Ανδριάννα Μούγιτς Γιόβαν Χατζίνα Σταυρούλα
Αθλητική στήλη:	Παπαδοπετράκης Δημήτρης Σέρρος Βασίλης Μπεζάνι Σέρτζιο
Φωτογραφίες:	Παπαγεωργίου Γιώργος Στραβοράβδη Θοδώρα
Ηχοληψία:	Σινάνι Αντέλα

Τεχνική Υποστήριξη: Λίτσο Άλεξ